

ὁ Μιχάλ(ης) καὶ ὁ Μᾶρκ(ος) δώνοντας κάθεν χρόνον ἢ λεγόμενη κερα-  
 Νικολέτ | τα καὶ οἱ κληρονόμοι της ἕναν ἄσπρ(ον) κορέν(τε) τέλος τοῦ  
 σέρ Ἀντώνη Ντακορώ | νια τὸ ὅποῖον τέλ(ος) ὁμολογᾷ ὁ ρηθεὶς μισέρ  
 Ἀντών(ης) ἔμπροσθεν ἐμοῦ | τοῦ νοταρ(ίου) καὶ τῶν κάτω γεγραμμέ-  
 νων μαρτύρων πὼς τὸ ἔχει χαρισμένον, ἀπομέ | νοντας κοντέντοι καὶ  
 ἀναπαμένοι εἰς ὅλον τὸ ἄνω γεγραμμένον στε | ρεώνοντας τὴν παροῦσαν  
 εἰς πένα καὶ κοντεναντζιὸν τῆς αὐθεντίας ὑπέρπυρα κε' | φυλάζοντας  
 τὰ ἥμισυ τῆς μερίδος ια' ὅπου στέργ(ει) καὶ τὰ ἐξῆς. Διὰ μαρτυρίας τοῦ  
 μαῖιστρο-Ἰω(άννη) Μανιάτη καὶ τοῦ κὺρ Μαρίνου Χαροκόπου καὶ τοῦ μι  
 | σέρ Παύλου Μπάλιου.

εγο παυλος μπαλυος ηπο παρακαλυας τον ανοθεν μαρτυρο τα ανο-  
 δεν.

Τίτλος γραμμένος οριζόντια σε τμήμα της πίσω σελίδας -στο εξώφυλλο του δι-  
 πλωμένου αντιγράφου: «[...] Νικολετα του[...] Γριπετόπουλου.»

### 133

#### Ιωάννης Ζαχαρίας, νοτάριος

Μισιάρικο παντοτινό

1568, 16 Οκτωβρίου

Κόπια

ιστ'

†Εἰς δόξαν Χριστοῦ ἀμήν, ἀφξη' μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ιστ', εἰς τὸν Μποῦρ-  
 γ(ον) τῆς Να | ξί(ας) εἰς στὸ σπίτιν ἐμοῦ τοῦ νοταρίου καὶ ἔμπροσθεν  
 τῶν ἀξιοπίστων καὶ πα | ρακαλετῶν μαρτύρων ἐνεφανίστην ἐκεῖ κατὰ  
 παρρησί(ας) ἡ Ξενία τοῦ Σταμάτη | τοῦ Τζεντούρη ἡ θυγάτηρ, λέγοντας  
 ἔτζι πὼς τὴν σήμερον θέλει δεληματι | κῶς οἰκεία βουλῇ καὶ δελήσει καὶ  
 δίδει καὶ παραδίδει τοῦ εὐλαβεστάτου παπα-κὺρ Ἰω(άννη) Σπανοῦ τὸ  
 ἀμπέλιν τὸ μερτικόν της ὅπου ἔχει εἰς τὸν Πασκουλίνον πλησίον | τοῦ  
 αὐτοῦ παπᾶ καὶ τῆς Μελιτηνῆς τῆς ποτὲ παπαδιᾶς ὡς καθὼς εὐρίσκεται  
 μὲ τὰ | δικαιώματάν του ὅλα ο διὰ μισιάρικον παντοτινὸν νὰ τὸ ἔχη εἰς  
 τὸ χέριν του | κατὰ κληρονομί(αν) νὰ τὸ κυβερνᾷ καλὰ καὶ νοικοκυρά-  
 τα ὅλον ἐκεῖνον ὅπου τό | πάρει ὡσὰν καλὸς νοικοκύρης ὅπου ν'ἀρέση  
 πᾶσαν καλοῦ ἀν(θρώπ)ου γεωργοῦ, ἀκόμη δέ | λει ἡ λεγόμενη Ξενία καὶ  
 δίδει καὶ παραδίδει τοῦ εἰρημένου παπᾶ καὶ τὸ χωράφιν | ὅπου ἔχει δο-  
 σμένον τοῦ ἄνωθεν παπᾶ εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους νὰ τὸ ἔχη καὶ αὐ |  
 τὸ μισιάρικον παντοτινὸν κατὰ κληρονομί(αν) νὰ τὸ καλλιεργᾷ καλὰ καὶ  
 νοι | κοκυράτα νὰ τὸ σπέρνῃ χειμωνικὸν καλοκαιρινὸν καὶ ὅ,τι σπόρους  
 ἠθέλειν βάλει μέσα τὸ εἰρημένον χωράφιν νὰ τοὺς βάνῃ ὁ λεγόμενος



παπὰς ὡς τὴν ζωὴν | τῆς εἰρημένης Ξενίας καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της οἱ κληρονόμοι της νὰ βάνουν τοὺς | ἐμισοὺς σπόρους καὶ ὄντεν νὰ τὸ θέλα-  
σιν σπείρειν λινάρι νὰ βάνουσιν οἱ κληρονό | μοι της τοὺς ἐμισοὺς σπα-  
διστάδες, τὸ ὁποῖον χωράφιν εἶναι ποτιστικὸν καὶ | τὸ νερόν του μὲ τὴν  
κοντετζιὸν ἐτούτην ὅ,τι ἤθελεν ἐξαποστείλῃν ὁ Θεὸς | ἔττι εἰς τὸ ἀμπέλιν  
ὥσαν καὶ εἰς τὸ χωράφιν καὶ εἰς δένδρα νὰ μοιράζουσιν ἴσια ἴσια δίχως  
καμμίας λογῆς ἰγκάνο καὶ κανένα κοντράστιον, ὅμο | λογώντας αὐτὴ ἡ  
εἰρημένη Ξενία πὼς ἐπῆρεν καὶ ἐπερίλαβεν ἀπὸ τὸν εἰρημένον παπὰ ο  
διὰ ἐμπατίκιν καὶ διὰ ἔξοδες ὅπου ἤθελεν ξοδιάσει | αὐτὴ τὸ μερτικόν  
της νὰ ἐμπορῇ νὰ τὰ χωρίσῃ καὶ νὰ τὰ περβολιάσῃ ὁ λεγὸ | μενος παπὰς  
πέντ(ε) δουκ(άτα) κορέντε τὰ ὁποῖα πέντ(ε) δουκ(άτα) νὰ ἐβγῇ τὸ χρέ-  
ος τοῦ Ἑβραί | ου τοῦ Ρεμπῇ Ἀλκανᾶ καὶ τὰ ἐπίλοιπα νὰ ἔναι διὰ τὶς  
ἔξοδες τοῦ μερτι | κοῦ της ὅπου θέλει νὰ ξοδιάσῃ νὰ τὰ χωρίσῃ καὶ ὅ, τι  
τέλος πληρώνουν νὰ | ἔναι ἀναμεσά τος κατὰ κληρονομί(ας) καὶ κάμνο-  
ντάς τα καλὰ καὶ ἀρεσκό | μενα ὡς ἄνω λέγομεν νὰ τὰ ἔχῃ αὐτὸς καὶ τὰ  
παιδιά του καὶ νὰ μὴν ἤμπο | ρῇ κανεὶς νὰ τὸν διασεῖσῃ μήτε αὐτὸν μήτε  
τοὺς κληρονόμους του ἀπὸ τὰ | λεγόμενα πράγματα καὶ ἂν πολλάκις καὶ  
δὲν τὰ ἤθελεν κάμνει ὡς ἄνω(θεν) λέ | γομεν ἢ νὰ τὴν ἤθελε ἐγκανάρει  
εἰς τὰ δικαιώματά της νὰ ἐμπορῇ νὰ | τὸν ἐπριθάρῃ ἀπὸ μέσα κατὰ τὴν  
συνήθειαν, ἀπομείνοντας κον | τέντοι καὶ ἀναπαημένοι εἰς ὅλον τὸ ἄνω  
γεγραμμένον στερεώνοντας | τὴν παροῦσαν εἰς πένα καὶ κοντεναζιὸν  
τῆς αὐθεντίας ὑπ(έρ)πυρα) ρ' φυ | λάζοντας τὰ ἥμισυ τῆς μερίδος ὅπου  
στέργ(ει) καὶ τὰ ἐξῆς διὰ μαρ | τυρί(ας) τοῦ Τζαννῇ τοῦ Νταμέντζου καὶ  
τοῦ μαϊιστρο- Γεωργ(ίου) Μυτιλη | ναίου.

—Εγὼ Τζαννέτος [Τεν] μέτζος μαρτιρο τανόδε.

Ἐγὼ ἰω(άννης) ὁ ζαχαρι(ας) | κ(αι) νοτ(άρι) εγραψα.

## 134

(γραμμένο στο φ. 2α του ἰδίου δίφυλλου με το 133)

### Αντώνης Ταπουσός

Εξόφληση

1575, 4 Ιανουαρίου

[ιζ']

†1575, [μηνου] Γενουαρίου εἰς τὶς 5 ὁμολογᾶ ἡ Ξενία | τοῦ Τζεντούρη  
πὼς ἐ[πῇ]ρε γγαὶ ἐπερίλαβε ἀπὸ τὸ μπ(α)πὰ | κὺρ Ἰωάννη Σπανὸ ἡγου  
τ'ἀκροστιχάρη τὰ 5 δουκάτα {τὰ} | κορέντε ποὺ μιλεῖ γῇ γραφὴ τος γιὰ  
τὰ πράματα ποὺ | τό ἔχει μισιάρικα μπατοτινὰ ὀπλιγάροντας ἡ Ξε | νία